СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В КЕЛГАРИ, АЛТА.

Між англійським робітництвом.

Місто Келгари нараховує около 80 тисяч мешканців. Більша частина це дрібні бизнесмени, котрі замешкують західну часть міста. Друга половина, це "вільні" ситизени, котрі замешкують східну часть міста. А що в Канаді так водиться, що майже в кожнім місті східна часть "належить" до цих "вільних", то я не беруся описувати, як виглядає ця дільниця міста, бо кожний з робітників може собі уявити. Індустрії відповідної тут нема. Першим місцем визиску є сіпіарські шапи, в котрих працює переважно одна тисяча робітників, а в нормальні часи — до двох тисяч натягнеться.

Другим місцем визиску є Рокефелерова рефінерія, де працює дві до три сотки робітників. Минулого місяця "ситизени" переголосували за позволенням одній англійській компанії збудувати величезний млин, за що компанія згодилася заплатити містові $200,000. Отже взявши всіх разом шапменів і других залізничників і ин. робітників, то можна нарахувати около півтретя тисячі робітників, що працюють в місті. Здавалось-би, може бути добра і сильна організація, хоч-би юнія, котра боролася-б за щоденні потреби цих робітників. Та на ділі так нема. Пишучому ці рядки приходилось бути делегатом до Кан. Партії Праці, де всякі зібрання відбувались в так званім "Лейбор Темпл". І коли зайшов там, то на стінах нарахував 35 чартерів різних юній, кожного фаху з'окрема, котрі начисляють по 25—50 членів в одній. А тепер уявіть собі чи може бути успіх в боротьбі хоч-би в такій, як страйк. Кожний скаже, що ні. Значить одним словом профрух не існує тут, хоч поле до роботи є широке. На жаль, нема між англійськими робітниками такого, щоб міг вплинути на цих неорганізованих, збайдужніх робітників і злучити в одну організацію. Найбільшу діяльність тут поширюють пропагандисти від Промислових Робітників Світа. Та своєю тактикою не далеко можуть зайти на цім полі.

На політичному полі справа стоїть не ліпше. Більша частина робітників приспана лейборитськими фейкерами, котрі тільки бавляться в бальотами і задля того вони тільки існують. Перейде час виборів, так про них знову ніхто не чує аж до других виборів. Хіба що час від часу переїде організатор з К.П.К. та зідре маску з їхнього лиця, трохи пробудить низи, але це не вистарчаюче, бо раз робітник покуштував опіюму, то сон тревае довго і здалося-б частіше їх пробуджувати.

Немале значіння зробила об'їздка Ската Нірінга, як також т. Смита з Торонто. Та, як я згадав, цего не вистарчає. Тут треба постійного робітника, щоб час від часу будив і впливав на англійське робітництво. Місцевий відділ К.П.К. не має відповідних сил, щоб міг вплинути на маси робітництва.

В відділі ТУРФДім.

В відділі ТУРФДім робота провадиться по можности на просвітньо-культурнім полі. Та великою перешкодою є довг, який тяжить ще на Укр. Роб. Домі. Тяжке безробіття і страйк майнерів не мало гальмували роботу. Но все-ж таки хоч з фінансової сторони не було бажаних успіхів, то товариші не сиділи даром, але кожного тижня устроювали і по трое підприємств. На практиці показалося, що за багато не добре робити, бо і одного не можна виконати як слід, а тимсамим можна стратити глядачів. Під цю пору праця дещо припинилась з тої причини, що більшість робітників виїхало на жнива. Але приходить зимовий сезон і є надія, що товариші ще інтензивніше поведуть працю.

Концерт-мітінг.

День 23. серпня лишиться довго в памяти укр. робітників міста Келгари і околиці. В цей день до нас заїздив т. Попович і т-ка Попович, та молода пяністка т-ка Баранюк з т. Стокалюком з Колмен. З цеї нагоди відбувся концерт-мітінг. Ще до осьмої години було яких 25 мінут, а сала Укр. Роб. Дому вже була заповнена по береги. На початку діточа мандолінова орхестра відіграла "Інтернаціонал" і ще декілька пісень, а опісля вийшла молода пяністка т-ка Баранюк з Колмен і відіграла вязанку укр. пісень на піяні.

Нарешті проголосив голова концерту, що т-ка Попович відспівае уривок з опери "Запорожець за Дунаєм". Залунали оплески, бо більшість вже знае голос т-ки Попович з минулої об'їздки. Після кількох пісень т-ки Попович при співучасти піяна, наступила перерва, на котрій виступив т. Попович з промовою.

Декотрі, ті що читають "У. Голос", думали, що вийде зараз заросли більшовик з ножем в устах, але розчарувалися, коли побачили звичайного чоловіка, а до того мусіли погодитись з промовою т. Поповича, бо він в зрозумілий спосіб дав перегляд боротьби працюючих від доби феодальної, аж до капіталістичної і вказав, що ми не тому організуємося, що так комусь сподобалося, але робітництво мусить організуватись під гнетом соціяльної несправедливости. Промова т. Поповича заінтересувала присутних, бо всі слухали уважно аж до кінця, що так само має своє значіння для дальшого успіху.

Опісля наступила друга частина програми і затяглася до пізної ночі, але публика не хотіла виходити, а раз в раз чути було голоси "Ще хочемо". Та що вже була пізна година, а так само наші гості чулися втомлені, концерт закінчився. За цей концерт належиться нашим гостям щира подяка від укр. робітників міста Келгари.

В Укр. Роб. Діт. Школі.

Робітнича Діточа Школа при У. Р. Домі істнує вже два роки і за цей час не зробилось бажаних успіхів. Однак не можна порівнати цей час до часу перед істнуванням школи. За один рік навчання на іструментах діти поступили значно завдяки т. Попови, котрий за мізерну платню докладае всіх старань і своїх здібностей, щоб навчити дітей. В науці так само діти поступають і дня 8. серпня відбувся іспит дітей при співучасти родичів. Вислухавши звіту учителя і шкільної ради, намічено плян дальшої науки. Одне недомагання, і то дуже важне, а саме замало родичі звертають уваги на своїх дітей.

Треба, щоб родичі звертали більше уваги на виховання дітей. Однак від цего часу і родичі прикли звертати більше уваги на дітей, як так само дано відповідні вказівки учителеві. Є надія, що всі разом, як подбаємо про наших дітей, то зліквідуємо і цю одну недостачу в нашій школі.

В відділі Жіночої Секції.

Жінки не можуть собі усвідомити, що вони велика сила, бо складають половину всього суспільства. І не можуть усвідомити собі, що і жінка робітниця є так само поневолена, як і робітник, отже повинна поруч з ним боротися проти цего визиску. Жінки більше часу тратять на особисті порахунки, як на просвіту. Добре було-б, щоб Ц. В. Комітет зажадав від своїх членкинь відповідей на питання, які ставляться часом в "Робітниці" з приводу друкування статтей, котрі треба обовязково читати на зборах відділів Жіночої Секції. Я не хочу накидатися на наших жінок, бо взявши на увагу, що вони недавно зорганізовані, то вони зробили великий крок вперед, але можна вимагати трохи більше. Може в деяких місцевостях трохи ліпше робота ведеться, але в нас занедбана.

Вина спадає в першій мірі на самих товаришок, а так само і на товаришів, котрі мало звертають уваги на жінок. Бо взяти на увагу, то в нас жінки служать тільки для сцени і коли треба колекту зібрати під час якогось підприємства. Отже в такий спосіб вони більше мають часу на ріжні балачки, як на науку. Та вже і товаришки прикли сходитися на спільне читання і дискусії та є надія, що від цего часу візьмуться за працю.

З товариським привітом,
І. М. Я.

ЛИСТ З ГАЛИЧИНИ.

Тов. Д. Сидорків в Ред Дір, Ман., надіслав нам до поміщення листа, якого він отримав від свого товариша в Галичині. Лист звучить.

Львів, 20 липня 1925.

Дорогий Товаришу!

Твого листа і фотографії та одного долара отримав, за що дякую. Коли довідався, що ти стоїш по стороні поневоленого люду, то рішив бути з тобою в сталому звязку. Читаючи твій лист я мав найбільшу радість в життю. Мені здавалося, що ми обидва стоїмо і разом розмовляємо про судьбу поневолених, бо твої думки, були моїми думками.

Тяжка та боротьба, яку ми ведемо за неї сотки тисяч людей гине в тюрмах, а багато вже в сирій землі. І це все наші товариші. Не знаю, чи довго я ще позістану на волі, може також прийдеться згинути в руках напасників. Але це мене не спинить від боротьби за поневолених.

Тепер напишу, як тут в нас ведеться. Тут на загал дуже тяжко і з кожним днем стає гірше жити. Невдоволення також зростає, роботи нема, люде голодують, бо до всего, був ще й недорід. Правда, є такі, що їм добре поводиться, вони не відчувають біди, але все таки чуються небезпечні, бо знають, що чаша терпіння людського горя переповниться а тоді людям стане і смерть не страшна. Тяжко нам і через те, що за щонебудь можеш опинитися в тюрмі. На першого травня було у Львові свято, але нічого надзвичайного не було, бо тут дуже все напоготові.

Дорогий товаришу, не можу тобі всего виразно описати, бо не знаю в чиї руки попадеться цей лист. **Догадайся сам.**

Що до нашого села, то воно бідне, до організації не дуже горнеться. У наших людей по селах взагалі ще не витворився новий світогляд, все жие ще по старому. Трапляються зрідка свідомі одиниці, то зараз на них накидаються сільські багачі і кажуть, що він зрадник народу. А той багач і не подумає про це, що він сам є зрадником. Є в нас вже багато, що розуміють правду, але в порівнанню до населення, їх ще мало. А найголовніше, це те, що наших людей вже так багато разів обдурили ріжні пройдисвіти, що вони тепер і правді не хочуть вірити. Читальні в Мохнові нема, бо Поляки заборонили. Селяне тепер стараються о дозвіл, але поки дозволять, то знову розважують. Аж сум збірає дивитися, що все жие в такій біді. Голод і нужда заглядає до кожного і не можуть собі поміркувати, що тільки спільна боротьба їх з робітниками може звільнити їх з того лихолітя. Але час не стоїть і так само не стоїть праця наших робітників освіти. Хоч помалу, але сталим кроком йдемо вперед до світла і побіди. І я також є певний, як і ти, що дочекаємося, коли повалимо визиск і насильство, що зійде над нами сонце правди, обігріе наші рани і могили тих, що в революційній боротьбі віддали життя за поневолених.

Тепер про себе і про своїх товаришів. Поводиться нам дуже погано. Польські і австрійські інваліди все так фіксують, що українські інваліди нічого не дістають. Поляки кажуть, що ми воювали проти Польщі, тому нам не дають допомоги. Самі Українці у Львові заложили школу для інвалідів і там ми утримуємося з добровільних даток людей. В тих школах вчимося ремесла — шевства, кравецтва, музики і побираємо кооперативні курси. Нас є в цій школі 40 інвалідів. А що тепер жертви приходять що раз менше, то сам знаеш, як то жити на жебрацькому хлібі. Я вчуся два роки, а за рік мушу вже шукати свого хліба. А в Польщі й здоровий чоловік не може заробити собі на життя, а не то каліка. Але що-ж робити, може дочекаємося зміни. Це наше товариство утримують самі пани, за яких ми воювали і які тепер не знають біди, а ми хочемо, щоб всім було добре, а не одиницям. Отже наші панове з того комітету дивляться на нас, як на вовків і кажуть, що ми більшовики. А тим, що йдуть по їх дорозі, що підлизуються, то тим добре. Так, що пани поділили навіть нас між собою, за яких ми спільно проливали свою кров.

Товаришу, подай мені адресу вашого товариства, а ми може звернемося до него за допомогою, щоб допомогли нам, тим, що стоять по стороні робітництва, закінчити школу. Нам, яким десятьом, грозять пани викиненням з дому інвалідів і зі школи за те, що ми стоїмо по стороні працюючих,

Здоровлю тебе сердечно твій
Товариш.

ЧИТАЧІ ПРО СВОЮ ГАЗЕТУ.

Вестборн, Ман.

Товаришу Редактор!

Вже майже рік як я дописував до нашого часопису "У.Р.В." Жалую, що не мав спосібности відновити передплату трохи скорше. Неприємно мені теж, що нічого не придбав для нашого часопису в місяцю травні. Аж тепер вдалося мені придбати одного піврічного передплатника на "Ф. Ж.", за що висилаю $1.00 й рівночасно долучую своїх $5.00, що буде на відновлення передплати за "У.Р.В." і "Робітницю".

Хай жие наша робітнича преса!

З товариським привітом,
Н. П. Хрустовський.

Вох, Алта.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $23.50, з того $4.00 на вирівнання моеї залеглої передплати за "У.Р.В.", $1.50 на передплату "Робітниці", $2.00 на передплату "Ф. Ж.", 50 ц. на пресовий фонд "Робітниці", $14.00 на передплату "Ф. Ж." від чотирох цілорічних і шістьох піврічних передплатників і $1.50 від одного передплатника на "Робітницю". Жалую, що не можу післати пресового фонду на "У.Р.В." Причина в цьому, що через довший час був на страйку і ще до цего часу не працював. Думаю, що дуже добре знаєте про положення майнерів в теперішному часі.

З товариським привітом,
В. П. Мишок.

Нордег, Алта.

Дорогий Товаришу!

Посилаю Вам $5.50, з чого $4.00 на відновлення передплати на "У.Р.В." на бижучий рік а $1.50 на відновлення передплати на "Робітницю".

Кличу всіх товаришів передплатників, що облишилися з відновленням передплати, хай спішаться сповнити свій обовязок зглядом своєї преси.

З товариським привітом,
Іван Макар.

Шумейкер, Онт.

Дорога Редакціе!

Посилаю Вам $4.00 на передплату "У.Р.В." і $1.00 на пресовий фонд. Закликаю всіх тих товаришів, котрі ще не читають "У.Р.В.", щоби вже раз почали читати свій робітничий часопис, а не панські рептильки, що видаються робітникам на шкоду.

З товариським привітом,
Ф. Бойчук.

Монтреал, Кве.

Хвальна Редакціе!

Посилаю Вам $2.00 на відновлення моеї передплати за "У.Р.В." на піврік і $1.00 від одного нового квартального передплатника, що придбав на листу ч. 2298. Обіцяюся й на далі працювати в користь нашої робітничої преси. Треба мені признатися, що тільки недавно почав читати "У.Р.В." й недавно почав розуміти значіння робітничого часопису.

Хай жие українська робітнича преса в Канаді!

З товариським привітом,
Стефан Ярушевський.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів членкинь робітничих організацій, що гуртуються при ТУРФ-Дім в Вінніпегу, що в суботу, 5. вересня ц. р. відбудеться в Українськім Робітничім Домі в Вінніпегу

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА З ВЕЧЕРОЮ.

На цю забаву запрошується виключно членів і членкинь згаданих організацій, як рівнож членів і членкинь обох СУРМів.

До салі впущені будуть тільки ті, що викажуться при вході з своїми членськими картками або запрошеннями.

Заряд.

А НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В останніх тижнях слідуючі товариші і товаришки придбали для нашої газети нових передплатників:

М. Чобан в Вінніпегу, Ман. придбав одного квартального передплатника.

М. Змійовський в Вінніпегу, Ман. придбав одного квартального передплатника.

М. Дмитрів в Гемтремкі, Міш. придбав одного квартального передплатника.

Ф. Токарюк в Летбридж, Алта. придбав одного цілорічного і одного піврічного передплатників.

С. Калинюк в Вінніпегу, Ман. придбав одного цілорічного передплатника.

П. Бойчук в Мунсон, Алта. придбав одного цілорічного передплатника.

Василь Микита в Джанстовн, Па. придбав одного піврічного передплатника.

Іван Сельський в Ню Йорку, Н. Й. придбав одного квартального передплатника.

В. Карча в Тіммінс, Онт. придбав одного цілорічного передплатника.

Н. Требіч в Торонто, Онт. придбав одного квартального передплатника.

Н. Францевич в Едмонтоні, Алта. придбав одного піврічного передплатника.

П. С. Тепличнюк в Аріял, Алта. придбав одного цілорічного передплатника.

І. Тофан в Гемилтоні, Онт. придбав одного квартального передплатника.

Стефан Томчишин в Лашін, Кве. придбав одного піврічного передплатника.

С. Ярушевський в Монтреалі, Кве. придбав одного квартального передплатника.

П. Трухан в Нордег, Алта. придбав одного цілорічного передплатника.

С. Домінік в Кенора, Онт. придбав одного квартального передплатника.

В. Рудейчук в Ді Пес, Ман. придбав одного квартального передплатника.

Деякі товариші збирають стару передплату (відновлення), за що також щиро їм дякуємо, але в газеті подаємо тільки імена тих товаришів, що придбали нових передплатників.

Ваша газета, Товариші, щиро Вам дякує за Ваш труд і надіеся, що Ви й надалі продовжатимете почате діло.

Відкривайте очі робітникам, що їх закрили пани своєю пресою, школами і пропагандою! Хто слідуючий?!

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ

в другому накладі широко відома драма М. Ірчана

РОДИНА ЩІТКАРІВ

Перший наклад розійшовся дуже скоро і треба було видавати драму вдруге.

Автор т. Ірчан ще раз переглянув зміст драми і цим разом вона вийшла в справленому виді та з деякими додатками.

Радиться Драмгурткам, які думають грати цю драму, замовити собі для цього нові примірники другого видання.

Замовляйте, доки ще не розійшовся і цей наклад!

Декорація дуже легка, всіх осіб 10, можна грати на найменших сценах.

Ціна одного примірника 25 центів.

Замовлення з грішми посилати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — — Winnipeg, Man.

ТОВАРИШКО! ТОВАРИШУ!

З "Українських Робітничих Вістей" ви довідаетеся про світові політичні події, про робітничий всесвітній рух. Але вам треба також читати дещо більше з области науки, літератури. Тому, передплатіть собі двотижневий ілюстрований журнал

"РОБІТНИЦЮ"

що ширить клясову освіту і знання науки. Матеріял однаково цінний так для робітниць, як і для робітників. Річна передплата $1.50, піврічна 80 ц.

Ширіть "Робітницю" скрізь! Передплачуйте і збирайте передплату від инших!

Адресуйте так:

THE WORKINGWOMAN
UKRAINIAN LABOR TEMPLE
Cor. Pritchard and McGregor Sts., — Winnipeg Man.

ТОВ. ФАРМЕРІ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ СВІЙ ЧАСОПИС!

Оцим закликаємо всіх українських фармерів до передплати нового, фармерського тижневого часопису

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ"

що виходить раз на тиждень, кожної середи у Вінніпегу.

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ: НА РІК $2; НА ПІВРОКУ $1.

"Фармерське Життя" поміщує дуже цікаві вісти з фармерського, селянського й робітничого життя і організаційного та просвітного руху у всіх країнах, новини про найважніші світові події, цікаві статті про всякі громадські справи, приступні наукові розвідки, дописи, поради й інформації для фармерів.

"Фармерське Життя" запросило до співробітництва визначних журналістів, агрономів і кореспондентів в Канаді, Злучених Державах і Европі.

"Фармерське Життя" змагае до того, щоби найкраще задовольнити своїх читачів-фармерів і бути їхнім щирим учителем, вірним порадником і надійним провідником.

Оказове число "Фармерського Життя" радо вишлеться безплатно на кожну подану адресу. Тому проситься всіх товаришів фармерів негайно присилати на нище подану адресу списки імен і назвиск та почтові адреси усіх своїх знайомих, щоб можна було вислати їм оказове число. Проситься також всіх товаришів і прихильників збірати передплату для "Фармерського Життя" та посилати її а також всяку кореспонденцію, на адресу:

FARMERS LIFE

UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., — — — — — — — WINNIPEG, MAN., CANADA.

НОВА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

буде отворена дня 1. вересня на розі вулиць МекФіліпс і Меґнус.

Властителем цеї аптеки є т. Іван Негрич з дочкою, яка перед двома роками скінчила фармацевтику на манітобськім університеті і має кількалітню аптекарську практику. Аптека буде заосмотрена в ріжного рода ліки, а лікарські рецепти виконується з найбільшою увагою.

Шкільна дітвора зможе купити всякі шкільні прибори. Українські робітники, що замешкують цю північну дільницю Вінніпегу дістануть найліпшу обслугу.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА!

Товариші і Товаришки!

Дня 2-го вересня ц. р. припадає **Друга річниця отворення Українського Робітничого Дому в Транскона** і цим подається до загального відома всім українським робітникам і робітницям, що з нагоди цеї річниці, старанням всіх українських робітничих організацій, які гуртуються при Українськім Робітничім Домі в Транскона, устроюється в салі Укр. Роб. Дому слідуючі підприємства:

В суботу, 5-го вересня, — прекрасне представлення — драма в 5-ох діях Л. Суходольського п. н.:

"ЄВРЕЙСЬКИЙ РОЗВОД"

Вступ: 35, 25 і 10 центів.

Початок точно в год. 8.30 вечером.

В неділю, 6-го вересня,

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

Вступ за вільними датками при дверах.

Початок точно в год. 8.30 вечером.

В понеділок (на "Лейбор Дей") **7-го вересня,**

ВЕЛИКА ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

Вступ на забаву: 25 і 10 ц.

Початок в год. 2. по полудни.

Весь чистий дохід з повище оголошених підприємств піде на піддержання Робітничої Діточої Школи і робітничих організацій, які істнують при Укр. Роб. Домі в Транскона.

Тому приходіть громадно на ці підприємства та кличте з собою своїх сусідів, товаришів і товаришок!

За вдоволення ручить спеціяльно вибраний

Комітет.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЧЛЕНІВ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Оцим повідомляється всіх членів і членкинь Відділу Р. З. Т. в Вінніпегу, що місячні вкладки принимається кожного четверга від 8 до 10 години вечером в Укр. Роб. Домі.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕГУ.

Місячні збори членства відділу Робітничого Запомогового Товариства в Вінніпегу відбудуться в неділю, 6. вересня в годині 8. вечером в салі Укр. Роб. Дому.

Всі члени і членкині обовязково повинні прибути на ці збори і то на час, бо є багато справ до вирішення. Всіх тих робітників і робітниць, що бажали-б стати членами відділу Р.З.Т. щиро вітаємо.

Тож не забувайте на неділю, 6. вересня в годині 8. вечером.

Заряд.

ПОТРІБНО доглядачки до пятеро дітей і ведення дому. Жінка повинна бути в віці від 35 до 40 літ. Зголошуватись до:

C. Liewacki,
434 a. — 8 Ave: E.,
(109) Calgary, Alta.

ПОШУКУЮ свого брата Олександра Мудрака, товариша Михайла Видиівського і швагра Василя Деркача. Всі походять з села Кліводина, повіт Кіцмань, Буковина. Хто знав-би проних, або вони самі, хай зголосяться на мою адресу:

Maftey Mudrak,
c/o J. C. Ross,
R. R. No. 1.,
(107) Leamington, Ont.

ПОШУКУЮ свого брата Стаха Рожицького, котрий давніш еперебував в Монтреал, Кве., а в останнє вістку я мав від нього з Сидні, Н. С. Хто знав-би, де він тепер перебуває або він сам, зволить написати на понище подану адресу, за що з гори дякую.

Моя адреса:

Petro Rozycky,
2140 Harbour St.,
(107) Montreal, Que.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Йосифа і Марію Котовичів, з міста Копичинці, Галичина. Перед війною виїхали до Канади і поселилися на фармі в провінції Саскечеван. Хто знав би де вони переживають, або вони самі хай напишуть на слідуючу адресу:

Tekla Wodowska
2362 Grayling Ave.,
(108) Hamtramck, Mich.

Коли переїздите з одної місцевости до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. Причім не вистарчить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.